

73 - ÎNALȚAREA LUI ISUS

Când eram copil, era cineva pe care mi-ar fi plăcut să-l văd. Obişnuiam să le spun părinţilor mei: „Ucenicii au fost norocoşi, l-au văzut pe Isus! Şi eu aş vrea să-L văd.” Dar, nu este posibil! De fapt, ucenicii nu L-au văzut prea mult timp. Şti cât timp a stat cu ei? Trei ani şi jumătate, ceea ce nu este mult. Într-o zi, i-a părăsit. Şti ce s-a întâmplat în ziua aceea?

Ascultă povestea acum şi vei afla. La sfârşitul poveştii, vei putea răspunde la întrebarea: Ce le-au spus îngerii ucenicilor?

În timp ce îl urmau pe Isus din oraş în oraş, din sat în sat, ucenicii au fost martori la minuni extraordinare. Apoi L-au văzut suferind cumplit şi murind pe cruce.

Ce avea să se întâmple cu ei acum că era mort? Există disperare, gol, lacrimi. Totul s-a terminat.

Dar, în Duminica Paştelui, mulţi declară că El este din nou viu, că L-au văzut. Unii îi cred, alţii nu.

- Poate că au văzut un duh, o fantomă?

- Nu! Isus a înviat cu adevărat şi timp de patruzeci de zile li se arată.

Ce bucurie să-L găsească pe Prietenul lor, pe Domnul lor!

Într-o zi, sunt cinci sute dintre ei în acelaşi loc şi deodată El apare. El dă dovada că este într-adevăr viu.

Îi vorbesc, Îl ating, mănâncă cu El. Văd semnele cuielor din mâinile Sale şi rana din coasta Lui.

Da! Isus este într-adevăr viu, dar într-un corp diferit care Îi permite să treacă prin ziduri şi uşi închise, să apară şi să dispară când vrea şi unde vrea.

Le explică cum Moise şi profeţii anunţaseră că va suferi, va muri şi în sfârşit va învia.

Într-o zi, apostolii pornesc la drum pentru că au o întâlnire foarte importantă.

- Hai să mergem!, spun ei. Domnul ne aşteaptă pe Muntele Măslinilor.

Când Isus li se arată, ei îngenunchează şi îşi pleacă capetele în semn de respect. Se prosternează înaintea Lui.

Apoi El le spune:

- Toată puterea mi-a fost dată pe pământ şi în cer!

Aceste cuvinte răsună în mintea ucenicilor.

- Toată puterea! Deci este o putere nelimitată.

Niciun rege, niciun şef de stat nu are o asemenea putere; Isus este singurul. El a făcut ceea ce niciun om nu a fost în stare să facă. A dat vedere orbilor. A vindecat schilozi şi leproşi. A scos demoni. A transformat viaţa lui Zacheu. A înviat fetiţa care tocmai murise. A hrănit mii de oameni... A umblat pe mare şi a potolit vântul. Şi, mai mult, Şi-a dat viaţa pe cruce. Şi acum este viu! Ucenicii sunt foarte atenţi la cuvintele lui Isus. Este un moment solemn.

- Acum, le-a spus El, mă voi întoarce la Tatăl Meu şi voi veţi călători prin lume şi veţi vesti tot ce v-am învăţat! Veţi fi misionari! Le veţi spune oamenilor că păcatul, adică neascultarea faţă de Dumnezeu, îi duce în iad, dar le veţi spune şi că Eu am venit ca ei să poată intra în prezenţa lui Dumnezeu. Spuneţi-le că îi iubesc, că am fost pedepsit în locul lor. Cei care cred în Mine, botezaţi-i. Nu Mă veţi mai vedea, dar fiţi liniştiţi, nu veţi fi singuri pentru că Eu voi fi cu voi în fiecare zi, până la sfârşitul lumii. Vă veţi ruga pentru bolnavi în numele Meu şi ei vor fi vindecaţi. Veţi face mari minuni. Veţi vorbi în limbi pe care nu le cunoaşteţi. Ucenicii sunt uimiţi de toate cuvintele Sale.

Isus le-a spus din nou:

- Deocamdată, rămâneți în Ierusalim, căci în puține zile veți primi putere, Duhul Sfânt. El vă va da puterea de care veți avea nevoie pentru a îndeplini această mare misiune pe care v-o încredințez.

Termină de dat instrucțiunile Sale, apoi îi binecuvântează.

Și acolo Se ridică spre cer.

Se înalță, se înalță din nou. Ucenicii sunt uimiți!

Îl urmăresc cu privirea și apoi, nimic. Nu-L mai văd. Isus a dispărut într-un nor.

Ucenicii rămân acolo, fără să se miște, fără să spună un cuvânt.

Doi îngeri îmbrăcați în alb, ca niște oameni, li se arată. Le spun:

- De ce continuați să priviți spre cer? Nu-L veți mai vedea pe Isus. El a venit pe pământ ca să mântuiască oamenii, ca să-Și dea viața, iar acum S-a întors în cer la Dumnezeu, Tatăl Său. El este în Glorie pentru totdeauna. Nu-L veți mai vedea pe pământ, dar într-o zi, El se va întoarce. Așa cum L-ați văzut înălțându-se la cer, El va coborî în același fel pe un nor.

Îngerii dispar, iar ucenicii îl adoră pe Isus.

- Ce zi de neuitat, își spun ei. Tocmai am trăit evenimente unice și atât de glorioase. Vor rămâne gravate în inimile noastre pentru totdeauna! Ce bucurie să știm că Isus a fost primit de Dumnezeu, că El este pentru totdeauna în Glorie! Acum, să ne întoarcem repede la Ierusalim. Le vom spune celorlalți tot ce am văzut și auzit. Vor putea să-L slăvească pe Dumnezeu împreună cu noi.

Cu inimile pline de bucurie, pleacă să li se alăture celorlalți ucenici.

ȘI TU ȘI EU!

Nu știi cum ai reacționat când ai auzit această relatare a Înălțării lui Isus, a urcării Sale la cer. Din partea mea, cred că ucenicii trebuie să fi fost complet copleșiți de ceea ce au auzit și uimiți de ceea ce au văzut: Isus ridicându-se la cer și apoi dispărând în nor, și doi îngeri vorbind cu ei.

Despre îngeri, îți amintești ce au spus? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Ei au spus că Isus este pentru totdeauna în cer. De aceea nu-L poți vedea acum, dar într-o zi El se va întoarce pe un nor pentru a-i căuta pe cei care îl iubesc și îl ascultă. Astăzi, El nu S-a întors încă, dar între timp, tu și eu ne putem ruga Lui, îl putem lăuda și îl putem adora. El ne vede, ne aude și vrea să ne facă bine. Așadar, vorbește des cu El, spune-i ce este în inima ta, bucuriile tale, necazurile tale, grijile tale și mulțumește-i că și-a dat viața pentru tine.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Tocmai ați ascultat sau citit această poveste în familie, așa că continuați aceste momente lăudându-L pe Domnul cu toții împreună, fiecare cu propriile cuvinte, și încheiați cu un cântec de laudă, de închinare.

Povestea Înălțării la Cer se găsește în Evanghelia după Luca, în capitolul 24, versetele 50-53, și în primul capitol din Faptele Apostolilor, versetele 1-14.